Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paşti

O, iar şi iar învăţătura Mea se face sărbătoare peste tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. E sărbătoare de înviere, iar zilele Mele de sărbătoare cu tine se fac învăţătură peste tine din partea Mea, tată, căci ce lucrare mai mare poate avea un părinte decât aceea de a-şi învăţa mereu, mereu pe ai săi ca să fie ai săi mereu, mereu, iar duhul cel potrivnic dacă nu vede învăţătură pe masă într-o casă şi veghe pentru casa aceea, vine el şi sparge casa şi o destramă apoi, ca semn că duhul cel rău a avut loc de intrare să-şi facă lucrarea sa cea rea, aşa cum el pândeşte de şapte mii de ani pe urmele omului ca să-l doboare dinaintea lui Dumnezeu dacă el a căzut de la Dumnezeu prin neveghea omului pentru ascultarea de Dumnezeu, după ce Dumnezeu l-a făcut pe om.

E sărbătoare de Paşti, Ierusalime al Meu, iar Eu te întâmpin cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Aşa a rămas de la ucenicii Mei şi de la mironosiţele Mele şi aşa spun de atunci şi până azi creştinii şi aşa cântă ei în zile de Paşti Domnului lor Cel înviat.

Hristos a înviat! Poporului Meu de peste tot îi spun Eu, Domnul, în zile de Paşti salutul învierii Mele şi îl iau pe el apoi la şcoala învăţăturii, la şcoala învierii, căci învăţătura Mea poartă în ea duh de înviere. Ce făceam Eu altceva acum două mii de ani decât să-i învăţ şi să-i tot învăţ pe cei ce veneau după Mine cu durerile lor? O, nu fac altfel nici azi peste cei ce-Mi simt fiinţa cu ei şi lângă ei prin cuvântul Meu revărsat din gura Mea peste ei. Tainic stau învăluit în cuvânt când grăiesc, iar oştirile cele fără de trup, însoţitorii Mei deasupra grădiniţei coborârii Mele, Îmi învăluie trupul Meu cel înviat dintre morţi acum două mii de ani şi-Mi cântă cântarea de slavă a venirii Mele: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!

N-am altă lucrare dată de Tatăl Meu Savaot decât să-l învăţ pe om, şi mai ales pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce s-a dat Mie de bunăvoie ca să-l fac pe el popor al Meu în zilele acestea, şi iată cât grăiesc Eu cu tine, poporul Meu cel de azi! Ce M-aş face Eu, o, şi ce-ai face tu dacă Eu n-aş sta mereu Învăţătorul tău în mijlocul tău? Iată-i pe cei ce trebuia să Mă primească aşa cum tu M-ai primit! Mai-marii bisericii Mi-au închis pe dinăuntru uşa ca să nu intru la ei, ca să nu intru în casa lor şi M-au lăsat afară spre batjocură şi Mă batjocoresc, numindu-i mincinoşi şi rătăciţi şi nebuni pe cei ce-Mi poartă venirea Mea cea de azi între pământ şi cer. O, nu e greu de crezut cuvântul Meu cel de azi, dar cerbicea lor cea tare, mintea celor ce stăpânesc peste oameni în numele bisericii nu-i lasă să fie tulburaţi sau micşoraţi de măreţia Mea cea în cuvântul Meu văzută, căci Eu, Domnul, nu fac altceva decât ceea ce am făcut la început când grăiam cu omul ca şi azi. Şi precum la început am fost cuvânt, Dumnezeu prin cuvânt, şi când toate prin Mine, prin cuvântul Meu s-au făcut, şi fără el nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, tot aşa şi acum, la sfârşit, tot aşa lucrez, şi nu e greu de crezut Dumnezeu şi cuvântul Său, ci e greu să voiască omul aceasta, dar cum să-i placă cu Dumnezeu omului când el are atâtea de făcut după inima lui, şi cum să-i placă lui cu Mine după atâta vreme de voie a sa între el şi Mine?

O, dacă ai şti tu, omule, că locul lui Dumnezeu este lângă tine şi în tine, după cum ai fost tu de Dumnezeu făcut să fii, atunci ai putea tu să crezi că e adevărată grăirea Mea cea de azi cu tine, ruptă din cea de la început când grăiam omului aşa cum grăiesc azi. Nimic nu e încâlcit pentru ca să înţelegi, dar nu voieşti, şi nici n-are cine să te îndemne să asculţi şi să fii supus lui Dumnezeu. Ca şi acum două mii de ani nu le convine de Mine şi de cuvântul Meu slujitorilor de biserică. Stau cu uşile închise pentru cuvântul Meu cel de azi mai-marii bisericii şi supuşii lor. Iată înşelăciunea! Toţi oamenii sunt înşelaţi. Se pune pază om peste om ca nu cumva să creadă cineva din slujitorii de biserică şi din cei învăţaţi de aceştia. Aceeaşi cortină, aceeaşi mantie de batjocură aşează peste Mine mai-marii bisericii, de teamă să nu cadă ei de pe scaune din pricina multora care ar fi să creadă pe Dumnezeu-Cuvântul, Care grăieşte în zilele acestea cuvântul Său de veni-

re pe vatra neamului român, uitând ei că împărăţia Mea nu este din lumea aceasta şi nu are nimic în ea. Le-am spus mereu că nu le iau nimic, ci doar să le dau voiesc. Le-aş da iertare de păcate, le-aş da bucurie şi mângâiere, le-aş da lucru măreţ să lucreze pentru învierea făpturii şi le-aş da să poarte în ei împărăţia Mea şi să gonească din ei şi din jurul lor duhul lumii, duhul cel potrivnic lui Dumnezeu, ca să fie pe pământ împărăţia cerurilor, nu împărăţia omului, căci pe pământ împărăţeşte omul, iar omul este căzut din rai acum şapte mii de ani prin neascultarea lui de Făcătorul său şi împărăţeşte el pe pământ cu voia lui, iar pământul este de Dumnezeu făcut, nu de om. Iată înşelăciunea!

Voiesc să iau de pe om acest păcat, această vină, că nu omul a făcut pământul, ci Dumnezeu l-a făcut. I-am spus omului să stăpânească pe pământ după ce l-am făcut pe el om din pământ, dar i-am spus aceasta înainte să-şi lucreze el căderea din Dumnezeu prin neascultare. Omul cel ieşit din om este al duhului neascultării omului şi al voii libere din om, şi nu este al lui Dumnezeu omul cel ieşit din om. Trebuia să vin să-i spun omului aceasta şi am venit şi vin şi-i spun, iar lui îi este greu să se plece şi să creadă şi să cunoască pe Cel ce vine şi grăieşte cu el din cer aşa cum grăia Dumnezeu la început cu omul, şi omul cu Dumnezeu. O, n-am grăit Eu cu omul după ce l-am zidit? Nu i-am spus Eu lui ce să facă şi cum să asculte? El însă n-a împlinit cuvântul Meu şi M-a înlocuit cu voia sa şi M-a înşelat, căci lui nu i-a plăcut cum am voit Eu şi a schimbat încă de pe atunci voia Mea cu voia sa şi s-a făcut potrivnicul lui Dumnezeu omul cel făcut de Dumnezeu.

O, trebuie să fie prea deştept omul ca să aleagă pentru el binele lui, ca să aleagă pe Dumnezeu şi ascultarea de Dumnezeu peste el. Tot de la Mine vine şi aceasta ca să poată omul aşa, căci la om am aşteptat zadarnic, că el Mi-a făcut numai dureri. Acum două mii de ani am spus că fericit este cel ce nu se sminteşte întru Mine, şi cu durere mare am spus acest adânc cuvânt, căci acum şapte mii de ani Mi-a dat omul cu gura sa peste obraz că i-am dat femeia, care l-a smintit pe el, şi de-atunci a ales să se smintească aşa omul şi să se ascundă după Mine în fel şi chip, până ce a trebuit să îl las aşa pe om.

E prea îndărătnic omul şi n-am ce să-i mai fac decât să-l scap de păcat prin suferinţă, căci cine intră la suferinţă sfârşeşte cu păcatul şi îşi poate răscumpăra viaţa pentru Dumnezeu dacă voieşte, dacă este credincios Evangheliei mântuirii prin Hristos, Cel Care vine Mântuitor pentru cei căzuţi, numai să vină ei spre Mine şi să creadă că Eu pot pentru ei. Amin.

O, fii şi fiice ale poporului cuvântului Meu, care vă învaţă pe voi viaţa şi ascultarea de Dumnezeu! Ascultaţi ceea ce Eu, Domnul, vă învăţ pe voi în zi de praznic de înviere, tată. Căiţi-vă adânc de tot ceea ce n-aţi lucrat cu ascultare. Căiţi-vă mult pentru mintea voastră, care a dat şi care ar da să vă scoată de la Dumnezeu, căci asta a făcut la început mintea omului. Vă povăţuiesc pe toţi cei ce n-aţi lucrat bine din pricina neascultării de cuvântul Meu de peste voi din cer şi de pe pământ, pe toţi cei ce aţi suferit zdruncinări şi dureri din pricina duhului întunericului care v-a cuprins. Dar ce este duhul întunericului şi ce face el? Duhul ascunderii este duhul întunericului. Mintea care lucrează din voi sau din om peste voi, şi nu din Mine, este duhul întunericului care vă îngroapă în el. Duhul din om, care-L dă pe Domnul de pe jeţul judecăţii ca să-l judece omul pe om, este duhul întunericului. Mintea omului care dispreţuieşte pe alt om, împrăştiind intrigă şi dispreţ între om şi om, este duhul întunericului. Graiul rău, cuvântul de bârfă dus de colo-colo ca să facă rău şi stricăciune peste bine, este duhul prostiei, duhul întunericului, duh care vine din iad, îmbrăcat pe deasupra cu alb ca să poată lucra din ascuns, din întuneric. Omul cu două limbi, omul limbut, care împarte în părţi ispitire şi venin, instigare şi intrigă apoi, este duhul întunericului. Vorbirea de rău, dușmănia, lauda de sine, nemulţumirea, judecata aproapelui, cârtirea, mândria, nepocăinţa, multa grăire cea fără de folos, trufaşă şi mult păgubitoare, toate sunt lucrarea duhului întunecat, duhul întunericului.

O, mila păguboasă este unealta cea cu faţa ascunsă, care-l prinde pe cel slab în cătuşele ei nebănuite de mintea lui, căci omului trebuie să-i fie mila şi iubirea la Dumnezeu, fiindcă este

neputincios omul pentru om, căci omul este om şi atât. V-am învăţat, fii şi fiice, să vă feriţi de mila dăunătoare mântuirii voastre şi a altora prin ea, prin mila cea păguboasă, tată. Când omul cel abătut de la calea cea bună este sprijinit de alt om prin milă păguboasă, mila aceasta ajută căderea omului şi nu-l ridică de jos. Numai Eu pot să-l ajut pe om, dacă Mă lasă să-l ajut, iar dacă nu Mă lasă, cum ar putea pe unul ca acela să-l ajute un om?

Pe toţi cei care aţi suferit şi suferiţi din partea acestora toate câte v-am arătat acum că nu sunt bune pe calea Mea cu poporul Meu, şi nu sunt pentru nimeni bune, vă îndemn cu părintească povaţă, lăsaţi-vă zidiţi din nou, lăsaţi-vă lucraţi de ziditori, tată, nu de dărâmători de case vii, căci omul este casa lui Dumnezeu şi vai celui care se loveşte în ceea ce el dă să dărâme zidit de Dumnezeu! O, staţi în casă, tată, nu mai ieşiţi pe-afară! Staţi cu Mine şi lângă Mine, căci afară nu este Domnul cu voi, ci este omul, iar omul este om şi atât.

Învăţaţi lucrarea uceniciei, învăţaţi-o numaidecât, voi, cei ce încă n-aţi învăţat-o, şi învăţaţi-o adevărat şi întreg, căci cine vine să se dea Mie ucenic şi fiu, acela nu mai are mamă şi tată, nu mai are fraţi şi surori, soţie şi copii, rudenii şi prieteni, ci are numai pe Dumnezeu şi ce este de la Dumnezeu să aibă, căci mama Mea şi tatăl Meu şi fraţii Mei şi soţii Mei sunt cei ce fac voia Mea, lucrarea Mea sub sarcina Mea, şi nu mai duc sarcina lor cei ce se dau Mie, şi sunt cu rădăcină nouă cei zidiţi în grădina Mea şi nu mai sunt altoi sălbatic, ci sunt altoiţi de Mine, căci Eu sunt Grădinarul, şi viţa Mea este nouă şi toată grădina Mea este de soi neamestecat, şi tot timpul Eu o plivesc de buruieni ca să semene cu Mine ea şi nu cu lumea aceasta, în care Eu nimic nu am.

Primiţi cu inimă larg deschisă povaţa Mea, o, fii şi fiice de peste tot, şi care aţi auzit şi aţi urmat cuvântul Meu, glasul Meu cel de azi după om! Cei care între voi n-aţi ascultat frumos şi cu credincioşie de glasul Meu din cer şi de pe pământ împărţit vouă, veniţi de acum înainte spre mare ascultare şi spre mare veghe, tată! Intraţi sub mână veghetoare, că multă suferinţă şi multe zgârieturi şi multe scuipări primeşte faţa Mea şi a lucrării Mele din pricina neascultării cea de la mijloc, tată.

Peste tot să se audă, prin toate cetăţile cu fii credincioşi lucrării Mele de azi să se ducă povaţa Mea de trezire şi să se împlinească lucrarea veghii şi a învierii depline! Mă deşert aici, la izvor, pentru toţi şi Mă împart apoi spre povaţă peste tot. Toţi cei născuţi din acest cuvânt şi toţi cei ce se vor naşte prin el ca să fie fii ai cuvântului Meu pentru sfinţenie şi pentru cer pe pământ, toţi să fie povăţuiţi îndeaproape şi mereu pentru duhul luminii, pentru lucrarea lor întru lumină. Să nu fie în poporul cuvântului Meu om ascuns în sine, om ascuns după om, care să dea loc diavolului, duhului întunericului, ci să fie numai Domnul în toţi cu toată faţa Sa şi să stea omul descoperit cu toate cele din el şi din afara lui. Tăiaţi din rădăcină patima cea rea a grăirii de rău, care-şi face loc prin grăirea cea multă şi fără de folos pentru cer, prin grăirea a doi câte doi, a trei câte trei în afara grăirii Duhului Domnului între fraţi. Tăiaţi de la voi tot ce nu v-am spus Eu, Domnul, să lucraţi şi tot ce v-am spus Eu să nu lucraţi voi, căci numai suferinţă aduc neascultarea şi lucrarea cea de sine a celor ce vin să se dea lucraţi de Dumnezeu când vin la Dumnezeu. Căutaţi să ştiţi să cunoaşteţi faţa vrăjmaşă când vine să vă scoată pe voi din duhul ascultării şi al veghii sfinte, căci neascultarea este desfrânare cu alţi dumnezei, fiilor. O, nu fiţi judecători în mijlocul acestui popor călăuzit de Dumnezeu, căci cei ce fac şi lucrează aşa cum am spus Eu să nu se lucreze şi lucrează ei altfel, aceia sunt judecătorii Mei atât cât ei nu pot să creadă, decât numai după ce văd ei ce se adună pe faţa Mea în urma lucrării lor, care se iveşte la mijloc fără ca Eu s-o aşez pe ea spre lucru. Toate neorânduielile care dau să vină şi care au fost, toate au venit şi vin din pricina neascultării depline de către fiecare fiu sau fiică, strânşi în chiticele din loc în loc pentru voia Mea între ei în numele lucrării cuvântului Meu cel de azi, şi nu pentru voia lor după ce ei vin spre Mine. Toţi aveţi măreaţa datorie să ascultaţi de Dumnezeu şi de toată povaţa Sa şi să nu vă îngânaţi unii altora greşalele ca să vă lăsaţi spre greşeală. O, nu aşa, tată, căci voi aveţi un testament între voi, lăsat de trâmbiţa Mea când ea a fost luată între cei

din cer, şi ea a lăsat să vă luaţi după cei mai smeriţi, după cei mai înţelepţi, după cei mai blânzi dintre voi, iar Eu vă spun vouă să ascultaţi aşa şi nu altfel, tată, ci să ascultaţi tot ce iese din gura celor care vă veghează ca să vă povăţuiască pe voi, şi nu vă îndoiţi întru ei şi nu vă smintiţi, tată, căci fericiţi sunt cei ce nu se smintesc. O, nu vă luaţi după cei îngâmfaţi, care împart zâzanie şi fac duşmănie între frate şi frate! Când vedeţi în faţa voastră duhul trufiei din om, lovind în alt om, aveţi grijă să nu daţi de cărări care vă rătăcesc paşii de pe cale, aveţi grijă să nu daţi omului putere spre rău şi spre dezbinare în vremea lui de răzbunare, fiilor! Trageţi-vă în lături, nu vă aşezaţi proptea pentru cel ce nu ascultă, că se va face mai mare neascultarea lui, iar voi veţi fi vinovaţi! Tot ceea ce nu vă spune Domnul să faceţi, nu luaţi să lucraţi, fiilor! Nu staţi în faţa celor ce sunt nemulţumiţi în acest popor, căinându-se nemulţumiţi ca să slăbească spre ei paşii celor slabi, că vă aduce căderi din Dumnezeu acest duh întunecat al nemulţumirii din om! Nu sprijiniţi pe cei îndărătnici şi trufaşi prin nemulţumirea lor, că îi veţi vedea tot mai despărţiţi de Dumnezeu dacă le veţi da prilej să-şi verse în părţi grăirea cea cu păcat, lucrarea lor cea rea! Toate câte se lucrează aşa, Îmi aduc Mie pată şi suferinţă, fiilor, şi piedici mersului Meu cel biruitor azi.

O, învăţaţi să staţi la adăpost de vremea rea peste voi. Staţi adăpostiţi în faţa duhului întunericului şi muşcaţi-vă limba pentru vorbire de rău unul asupra altuia, că aceasta atrage suferinţă apoi şi clătinare şi dureri fel de fel! O, feriţi-vă de ascunderi, căci ele se numesc întuneric oricum ar fi ele şi nasc întuneric tot mai mare apoi, tot mai greu de biruit apoi! Umblaţi în lumină, tată! Faceţi fapte şi lucrări vrednice de lumină, iar fapte care vă ascund sub ele şi pe care daţi să le ascundeţi, nu mai săvârşiţi, tată! Orice ispită care vine spre voi să vă îndemne şi să vă tragă la împotrivire faţă de învăţătura Mea de peste voi, spuneţi-i ei: înapoia mea, satană, ieşi de la mine că eşti diavol şi mă tragi la întuneric, nu te primesc, duh străin de Dumnezeu şi de povaţa lui Dumnezeu!

O, poporul Meu, o, fii şi fiice, să învăţaţi, tată, să risipiţi ispita când ea vine, căci faţa ei cea rea stă ascunsă după lucrarea ei, după neasemănarea ei cu Dumnezeu, fiilor. Lăsaţi în spate pe cei ce n-au învăţat să stea cu faţa, căci din aceste hotare nu-i frumos să se iasă în spate, nu-i bine să se mai poată să ieşim la cei ce nu au rămas în ogradă, fiilor. Fiţi curaţi cu inima faţă de Dumnezeu şi de Duhul lui Dumnezeu şi de fiii rămaşi cu Dumnezeu şi fiţi curaţi unii faţă de alţii în numele Meu, fiilor. Dacă aveţi ascunderi şi legături cu cei ce n-au rămas în bărcuţa Mea, voi n-aveţi inima curată, tată, faţă de cei ce au rămas cu Mine. O, nu căutaţi să aveţi legături neştiute, nelegitime cu cei ce s-au răzvrătit nemulţumiţi, căci vă scrie diavolul în numărul lor dacă nu ascultaţi ceea ce Eu, Domnul, vă veghez învăţându-vă aşa. Eu pe toţi am dat să-i întorc cu faţa la Mine, dar cei ce au rămas ascunşi s-au ascuns şi mai mult, iar pe unii i-am smuls din foc cu greu, cu luptă grea, tată.

V-am învăţat demult şi iarăşi vă învăţ acum să nu aveţi buzunare, fiilor, iar voi să înţelegeţi grăirea Mea. Buzunarul stă ascuns dedesubtul acoperământului cel de deasupra şi e lucrarea întunericului buzunarul, iar cel ce vă învaţă să folosiţi buzunarul este duşman sufletului vostru, tată. Feriţi-vă de cei ce lucrează lucrarea întunericului şi alipiţi-vă de cei ce stau în lumină şi în lucrarea dată de Mine lor s-o lucreze şi care nu-şi iau singuri. Vă povăţuiesc adânc, fiilor, căci în adânc trebuie să intru ca să vă scot din dureri şi din suspin. Când am spus demult că nu e bună joaca, n-am fost luat în seamă peste tot.

Vă scot la mângâierea Mea pe voi, cei care aţi fost încurcaţi în dureri de la neascultare, tată. Ridicaţi-vă şi fiţi vii şi lucraţi pentru Mine tot ceea ce faceţi voi, căci Eu Mi-am ales un popor ca să aibă lângă Mine valoare mare pentru Mine şi nu pentru el, şi nu ca să vină să fie şi atât, căci dacă vine numai aşa, Îmi strică via, tată.

O, căutaţi să-Mi fiţi de folos, de mare folos, fiilor, căci şi Eu tot aşa sunt pentru voi. Fiţi cu nădejde în Mine şi în iubirea Mea pentru voi, dar şi Eu să pot nădăjdui în voi, tată. Ale Mele dintru ale Mele vă dau prin lucrarea Mea cu voi, ca să nu fiţi lipsiţi, iar voi folosiţi-vă de ele

pentru lucrarea Mea cu voi pe pământ, nu pentru voi, tată, căci ale Mele sunt ceea ce Eu vă dau. Într-o zi va fi să vedeţi voi rodul pe care vi l-aţi strâns, şi grăbiţi-vă să rodiţi Mie şi nu să pierdeţi sămânţa, tată, căci sămânţa Mea este scumpă, şi fiecare bob al ei îşi va cere de la voi rodul său.

Vă cuprind în duh de mângâiere, căci aşa am lucrat astăzi spre voi. Staţi aşa cuprinşi, fiilor! Iubiţi lucrarea învierii peste voi şi căutaţi-o şi primiţi-o când ea se dă vouă! Vă trimit carte de înviere, tată, primiţi şi împliniţi! Am fii dulci aşezaţi între Mine şi voi ca să vă dea povaţă de înviere. Primiţi-i cu primire mare, cu inimă mare şi cu dor de cer şi daţi-le de lucru la facerea voastră, că e multă lucrarea facerii, dar e puţină peste voi, fiilor. Căutaţi-o, dar, pe ea, căutaţi-o cu lumânarea în mână, că ea nu se dă vouă dacă n-o veţi căuta. Iubiţi-o pe ea cu multul şi nu staţi din lucru pentru ea peste voi, că vine ziua să vă vedeţi rodul cules vouă în cer, fiilor, şi voiesc să am lângă ce să vă strâng.

O, pace vouă, fii şi fiice ale Ierusalimului Meu cel de azi, şi cu pace multă să luaţi în voi învăţătura Mea şi învierea Mea în voi, ca să fiu viu în voi! Hristos a înviat! În voi voiesc să fiu înviat, ca şi voi să fiţi asemenea Mie, fiilor!

Hristos a înviat! Aşa să vadă duhul cel potrivnic că stau în voi, înviat stând şi lucrând înviere, fiilor, căci învierea omului am venit lui să-i dau. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2011